

IN MEMORIAM

AB STIVA

Toen wij zo half december bericht kregen dat Ab Stiva met een hartaanval opgenomen was in het ziekenhuis kregen wij een schok. Twee dagen voor de Kerst werden we overrompeld door de mededeling dat Ab toch nog onverwachts was overleden. Hij werd 57 jaar en laat een grote leegte achter, in de allereerste plaats bij zijn vrouw en zoon maar toch ook bij de verenigingen waar hij actief lid van was. Zo was hij lid van de Ned. Mal. Ver., de WTKG, de Ned. Geol. Ver. + de A'damse afd., alsook van de Mal. Contactgroep A'dam & Omstreken (beter bekend als de Kreukel.).

Met alle verenigingen bemoeide hij zich intensief, zo werden alle bijeenkomsten van de A'damse groep van de N.M.V. bij hem thuis gehouden. Zijn malacologische activiteiten vingen aan op de beroemde spuitterreinen in A'dam west, hetgeen resulteerde in een respectabele Eemmollusken-collectie. Door contacten werd de collectie steeds verder uitgebreid o.a. met Pliocene Westerschelde en Antwerpen. Ook tropisch materiaal werd verkregen en bewerkt.

Binnen de afd. A'dam van de Geol. Ver. was hij ook zeer actief, o.a. met het verzorgen van een tentoonstelling in het zgn. Glazen Huis in het Amstel-park te A'dam. Deze tentoonstelling liep meerdere weken en iedere zondag was Ab daar aanwezig.

Binnen de WTKG was zijn optreden niet onopvallend, hij sloeg vrijwel geen vergadering over. Zoals een vrouw als sieraad een halsketting draagt verscheen Ab altijd op een vergadering met een touwtje om zijn nek waaraan een loup bengelde. Ook bij de behandeling van de huishoudelijke agenda kwam er meestal wel een opmerking van Ab Stiva, die dan ook dikwijls de nodige hilariteit veroorzaakte.

Naast de fossiele en recente mollusken begaf hij zich ook op het terrein van de anatomie, te weten het prepareren van radula's. Daar publiceerde hij ook over, waardoor de techniek van het radulaprepareren in bredere kring bekend werd. Zo was hij in nov. '83 aanwezig op de jubileumtentoonstelling van de Kreukelgroep om daar het prepareren te demonstreren. Ab was altijd bereid tot helpen; zo voorzag hij alle verenigingen van een adresseermachine en hield daarbij ook nog de adresplaatjes bij.

Uw berichtgevers bewaren al heel aangename herinneringen aan Ab omdat hij vaak meereed naar vergaderingen en dan werden er de nodige anecdoten gelanceerd en vooral gelachen. Het ging n.l. meestal over zijn grote passie en wel vissen zowel op zee als op het zoete water, hij kon daar eindeloos over praten.

We zullen Ab Stiva op onze bijeenkomsten missen en wensen vanaf deze plaats zijn vrouw en zoon veel sterkte toe, wij zullen altijd aan hem denken als een prettige en serieuze kameraad.

Gerda en Cor Karnekamp.